

Provinshandelskammeret.

København, den 8. november 1949.

Rigsdagens vareforsyningsudvalg, Christiansborg, K.

Liberalisering af den intereuropæiske handel.

Da det ikke har været muligt under erhvervsorganisationernes forhandlinger med handelsministeriet at nå frem til enighed om det forslag, der skal fremsættes overfor OEEC med henblik på frigørelse af handelen mellem Marshalllandene, tillader Provinshandelskammeret sig herved at forelægge sine synspunkter for rigsdagens vareforsyningsudvalg.

I vor skrivelse af 10. oktober d. å. har vi allerede fremhævet, at vi tillægger OEEC-forhandlingerne den allerstørste betydning. En virkelig liberalisering af vor samhandel med Marshalllandene vil genoprette konkurrencen mellem disse lande og sikre os forbedrede indkøbs- og afsætningsvilkår. Dette vil på afgørende måde bidrage til genoprettelsen af vor konkurrenceevne og til nedbringelse af vort prisniveau.

Vi finder det naturligt, at man ved overførsel til den regionale friliste tager alle rimelige hensyn til landets forsynings- og produktionsinteresser, men det resultat, vi hidtil har kunnet nå ved forhandlingerne med handelsministeriet, er langtfra tilfredsstillende, fordi det er ganske utilstrækkeligt til at nå de forannævnte mål.

Det må indrømmes, at forskellige forhold endnu er så uafklarede, at det er vanskeligt allerede i dag at træffe afgørelser, der helt kan imødekomme vore principielle ønsker.

Til disse områder hører fremfor alt den prisdiskriminering, der praktiseres af visse lande, særlig England. Dette problem er dog rejst indenfor organisationen, hvor det vil blive grundigt undersøgt og forhåbentlig også løst på tilfredsstillende måde.

Hvis man alligevel ikke synes, at dette byder tilstrækkelig sikkerhed for varetagelsen af danske interesser, kan man selvfølgelig — som det allerede er sket for maskinernes vedkommende — tage de varegrupper, der direkte berøres heraf, ud af det danske tilbud og nøjes med at henvise til forholdet i en følgeskrivelse. Vi ville dog have fundet det nok så virkningsfuldt, om man fra dansk side klart havde specificeret de enkelte varegrupper og disses importværdi.

Når man nu ønsker yderligere varegrupper unddraget frigørelsesbestræbelserne med samme motivering, er vi ganske uenige i denne konklusion. Vi vil mene, at man her med større dristighed bør gå ind for frigørelsen, men det mindste, der kan gøres, må dog være, at man også her — med klar angivelse af varegrupper og værdirelationer — giver udtryk for vor beredvillighed til at indføre importfrihed, så snart de nævnte betingelser er opfyldt.

Et andet forhold, der på urimelig måde virker til vor ugunst ved opgørelsen af liberaliseringsprocenten, er den omstændighed, at visse importrestriktioner ikke opretholdes for at begrænse importen, men udelukkende for at sikre en passende indenlandsk fordeling. Et typisk vareområde af denne art er importen af brændsel. Hvis der kunne findes en anden og ligeså hensigtsmæssig fordelingsordning, ville det kunne anbefales at overføre sådanne varer, hvis import sikkert ingen ønsker at begrænse, til den regionale friliste.

De betænkeligheder, der fremføres fra handelsministeriets side med hensyn til frigørelsens indflydelse på landets betalingsbalance, deler vi derimod ikke.